

9/11 прѣзъ миналата година, прѣзъ която направи и едно пътуване изъ Швейцария и Франция, съ петоактна драма *Хжшове*, и сборка разказчета изъ столичний животъ: *Драски и Шарки*.

Г. Вазовъ, е списвалъ по всичкитъ родове литература: лирика, епика, нувелла, романъ, драма, критика. Въ Пловдивъ той даже е редактиралъ прѣзъ двѣ години политическия вѣстникъ *Народний Гласъ*. Той е автора на печатанитъ тамъ извѣстни пламенни членове противъ прѣврата и пълномощията въ България прѣзъ 1881 г. Отъ 1879 г. насамъ г. Вазовъ не е постѣпалъ на чиновническа служба и посвещава всичкото си врѣме на книжовни занятия. До колкото се знае, поетически, както и прозаически произведения неговии има прѣведени на повечето европейски язици: руски, полски, словенски, чешки, сръбски, хърватски, нѣмски, италиански, английски, французски, маджарски.

Миналата година Н. Свѣт. Черногогорский Князь Никола благоволи да награди г. Ив. Вазова съ ордена „Черногогорски кръсть“ за неговитъ литературни заслуги.

Нѣколко малки образци изъ произведенията на нашия знаменитъ поетъ:

Левски*).

Мѣнастирътъ тѣсенъ за мойта душа е.
Кога чевѣкъ дойде тукъ да се покае,
Трѣба да забрави грѣховниятъ миръ,
Да бѣга съблазни, и да търси миръ.
Мойта съвѣстъ инакъ днеска ми говори:
Това расо черно, що носж отгорѣ,
Не ме помирява се тие небеса,
И когато въ храма дигна си гласа
Химнъ да пѣжъ Богу — да сполучж раятъ —
Мислж, че той слуша тие, що ридаятъ
Въ тазъ юдолъ плечевна, — животъ нестернимъ —
И мойта молитва се губи, кат' димъ,

*) Изъ „Епопеята на забравенитъ“.